

Publicerad 2006-08-26 20:02 av MuninWolflady

Svek

Häller ut kylan som äter och bränner

mina inre funktioner

Jag hatar handlingsförlamningen som

följer chocken

Hatar sorgen som bänder upp dörren

till mitt inre rum

Sköljer som vågor över den lilla tryggheten

Vem är det som vägrar mig livet?

Är det Gud eller är det du?

Eller jag själv kanske som väljer att tro

på fel signaler, på lögner och skit

Jag måste vara helt dum på något vis

Vem fan lärde mig hyfs och fason?

Det funkar ju inte nu för tiden..

Ha, man ska vara snäll, ödmjuk, förstående och ärlig

Mhmm??

Som vän ska jag tåla allting, trampas på, lekas med

Jag ska roa som en clown, finnas till för dig när du vill

Jag ska tro blint på dina ord, men också se dina fantasier

Fantasier som du har byggt upp kring mig

Du har för fan inte hört ett enda ord

inte lyssnat en enda gång

Nu får jag ta skiten ensam och ledsen

för att dina fantasier inte gick vägen

Du känner dig lurad för jag inte är som du tycker att jag ska vara

Att jag har varit ärlig

att jag är densamma som igår

Att jag älskar dig precis på det sätt jag sagt

Har ingen som helst betydelse för dig

Det räcker inte i din fantasi

Men skitsamma honey

jag vandrar ensammen som jag alltid gjort

Ett hack mer eller mindre i hjärtat so what

Jag är van att bära andras misslyckanden

Jag är som ett gammalt sjuketräd från förr

gör ett hål bara och peta in problemet så bär jag det åt dig!

Det gör inget att jag är en människa

av kött och blod

Att jag också kan känna smärta och sorg

Det gör inget

Peta på bara, bry dig inte om blodet som rinner
ut i sanden...det är ju bara mitt

Jag bjuder på det

Men den här gången lär du märka

~~av det, för jag blir aldrig mer densamma~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MuninWolflady med Poeter.se id #10413 innehar upphovsrätten